

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 38/2016
27.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Рудин Лагунцић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Тетојевић, адвокат из ... и "ВВ" из ..., коју заступа Милош Милошевић, адвокат из ..., ради раскида уговора и исплате, одлучујући о ревизији тужене "ВВ" изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2158/2015 од 08.10.2015. године, у седници већа одржаној 27.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене "ВВ" изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2158/2015 од 08.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 2341/11 од 20.03.2015. године, која је исправљена решењем тог суда П 2341/11 од 27.05.2015. године, ставом првим изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев тужиоца, па су обавезани тужени да му на име накнаде материјалне штете солидарно исплате износ од 43.500 евра са домицилном каматом коју прописује Централна европска банка на улоге по виђењу у динарској противвредности по курсу на дан исплате, по ком пословне банке у месту плаћања продају страну валуту почев од 14.06.2010. године до 25.12.2012. године, а за период од 25.12.2012. године до исплате са законском затезном каматом. Одбијен је као неоснован главни тужбени захтев којим је тражен раскид, односно евентуални тужбени захтев којим је тражен поништај уговора о девизном депозиту грађана бр. ... од 14.06.2010. године закључен између тужиоца и тужене "ВВ". Обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 337.332,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2158/2015 од 08.10.2015. године, преиначена је првостепена пресуда у делу досуђене камате, тако што је обавезана тужена "ВВ" ... да солидарно са туженим тужиоцу на досуђени износ од 43.500 евра исплати камату по стопи коју прописује Централна европска банка у динарској противвредности по средњем курсу НБС почев од 14.06.2010. године до

24.12.2012. године, док је у преосталом побијаном усвајајућем делу првостепена пресуда потврђена и жалба тужене "ВВ" ...одбијена као неоснована.

Против правноснажне другостепене пресуде друготужена "ВВ" је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11), у вези са чланом 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизије друготужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени ББ је био дугогодишњи радник „ГГ“, запослен на радном месту шефа одељења за пружање услуга, а након преузимања „ГГ“ од стране "ВВ", радио је на месту координатора рада банке. Тужилац је циркуларним писмом, као дугогодишњи клијент "ВВ", обавештен о маркетиншкој кампањи у оквиру које му је почев од 10.06.2010. године понуђена камата на орочену девизну штедњу од 1,2% до 1,5% на месечном, односно 14-18% на годишњем нивоу, са могућношћу подизања камате, с тим да банка врши откуп обвезница старе девизне штедње по најповољнијим условима и да се позивом на назначени број телефона остварује контакт са овлашћеним банкарком које ће га посетити у вези те понуде. Дана 14.06.2010. године тужени ББ је телефонским путем позвао тужиоца у вези орочавања старе девизне штедње, а затим му је у просторијама банке (где је тужилац и раније долазио у вези штедње), саопштио да су се стекли повољни услови за продају старе девизне штедњу уз умањење од 15%, те да ће камата на орочена средства на период од годину дана износити 18%, иако су реалне камате на штедњу код друготужене биле много мање. Тужилац је са првотуженим службеним колима банке отишао у експозитуру банке у ... где је подигао стару девизну штедњу у износу од 43.500 евра, по препоруци првотуженог девизе променио у динаре, затим по јефтинијем курсу купио поново девизе, а по повратку у просторије банке у ... тужилац је потписао припремљену документацију на местима где му је првотужени показао. Дана 15.06.2010. године првотужени је у просторијама банке у ... тужиоцу предао уговоре сачињене на меморандуму "ВВ", са адресом и бројевима телефона "ВВ", овереним печатом банке бр. ... у којима су као уговорне стране означени "ВВ", ДД, ... и тужилац. Након што је уговор потписан од стране тужиоца, као клијента и првотуженог, као брокера банке, тужилац је првотуженом предао износ од 43.500 евра. Када је тужилац отишао у "ВВ" да отвори текући рачун, радница банке му је предочила да тужени ББ није имао овлашћење за поменуте банкарске послове, с обзиром да је у време закључења уговора био запослен на радном месту виши сарадник за текуће одржавање, да је на предметни уговор стављен печат банке бр. ... који је одлуком банке бр. ... од 14.01.2008. године оглашен неважећим, а да правно лице "ВВ", ДД никад није било регистровано у Агенцији за привредне регистре. Комисија банке

је, поступајући по овом случају, у канцеларији првотуженог пронашла печат којим је предметни уговор оверен и три формуларна отиска банке, што је уз службено возило са кључем, мобилним телефоном, кључевима од канцеларије и архиве, као и две платне картице одузето од првотуженог, о чему је сачињен записник 15.03.2011. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови усвојили тужбени захтев тужиоца и обавезали тужене да му солидарно накнаде штету коју је претрпео.

Одредбом члана 170. став 1. Закона о облигационим односима, прописано је да за штету коју запослени у раду или у вези са радом проузрокује трећем лицу одговара предузеће у коме запослени ради у тренутку проузроковања штете, осим ако докаже да је запослени у датим околностима поступао онако како је требао. Ставом 2. овог члана, прописано је да оштећени има право захтевати накнаду штете и непосредно од радника који је штету проузроковао намерно.

Наиме, код утврђеног да је тужени ББ у време штетног догађаја био стално запослен у "ВВ", те да је поступајући као радник друготужене, тужиоцу понудио закључење уговора о орочавању средстава са повољнијом каматном стопом, а затим у службеним просторијама друготужене наведени уговор оверио службеним печатом и исти потписао у својству брокера друготужене, то је правилан закључак нижестепених суда да су тужени у конкретном случају солидарно одговорни за штету коју је тужилац претрпео предајом првотуженом износа од 43.500 евра по основу закљученог уговора. Стога, независно од чињенице да је у предметном уговору као сауговарач тужиоца означено непостојеће правно лице и да је печат којим је уговор оверен претходно одлуком банке проглашен неважећим, друготужена је, и по оцени Врховног касационог суда, солидарно одговорна за штету коју је тужилац претпео поступањем првотуженог као лица које је у банци било запослено из којих разлога се неосновано наводима ревизије друготужене указује на погрешну примену материјалног права. При томе, тужилац је као дугогодишњи клијент банке већ сарађивао са првотуженим који му је и понудио орочавање старе девизне штедње, а на основу претходног достављеног циркуларног писма саме банке, па како је уговор састављен на меморандуму банке, оверен њеним печатом и потписан од стране првотуженог као брокера у просторијама банке то тужилац, супротно наводима ревизије друготужене којима се указује на постојање подељене одговорности, прихватањем понуде и закључењем уговора у наведеним околностима није допринео настанку штете.

Како се наводима ревизије друготужене не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, то је Врховни касациони суд применом одредбе члана 405. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић